

Set nocturns de set versos (VI)

Inescrutable nit amarga sense fi
Parpella oberta
Abans del plor crema el dolor
Abans del broll hi ha la pèrdua
L'aguait de la mort futura
Com el sil·logisme del meandre inútil
s'esquerda als genolls del seu destí.
(trad. J. P.)

Helena (fragment)

No és la mort a qui haurem d'enfrontar-nos
Sinó a una gota petita de pluja autumnal
Un sentiment confús
Flaire de terra humida en les nostres ànimes que tant ens separen
I si no està la teua mà en les nostres mans
I si no està la nostra sang en les venes dels teus somnis
La llum del cel immaculat
I la música invisible dins de nosaltres ai! melangiosa
Passatgera de tot allò que encara ens arrela al món
És humit l'aire l'hora la tardor la separació
El repós amarg del colze en el record
Que surt quan la nit ens separa de la llum
Rere la finestra rectangular que mira la tristesa
Que no hi veu res
Perquè es va fer música invisible flama a la llar tic-tac de rellotge a la paret
Perquè es va fer
Poema vers a vers exhalació paral·lela a la pluja a les llàgrimes a les paraules
Paraules no com les altres sinó únicament dedicades a tu.

(trad. J. P.)

Vingueren...

Vingueren
vestits d'«amics»
incomptables vegades els enemics meus
aixafant la terra tan antiga.
I mai no es lligà la terra al seu taló.
Portaren
el Savi, el Fundador i el Geòmetra.
Bíblies de lletres i de xifres
tota la Submissió i Força
dominant la llum tan antiga.
I mai no es lligà la llum al seu empar.
Ni una abella tan sols no errà per a començar el joc daurat
ni un zèfir tan sols per a inflar els llençols blancs.
Erigiren i fundaren
als cims, a les valls, als ports
torres poderoses i vil·les
llenys i altres vaixells,
les lleis que decreten el que està bé i el que s'escau
ajustant-se a la mida tan antiga.
I mai no es lligà la mida al seu pensament.
Ni tan sols una petja de déu no deixà senyal a la seua ànima;
ni tan sols un esguard de nereida no féu per llevar-los la parla.
Arribaren
vestits d'«amics»
incomptables vegades els enemics meus
oferint els regals tan antics.
I els seus regals altres no eren
sinó ferro i foc tan sols.
Als dits que oberts s'esperaven
només armes i ferro i foc.
Només armes i ferro i foc.
(trad. de [Rubén J. Montañés](#))

Poemes d'Odiseas Elitis

Button

Button

«Petita tramuntana», d'Odiseas Elitis, per Maria del Mar Bonet i Mikis Theodorakis